

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/64/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010413
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3815010413.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému F. L. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. júla 2018 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza a obžalovaného F. L. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. januára 2017, sp.zn.3T/128/2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 26.01.2017, sp.zn.3T/128/2015, bol obžalovaný F. L. uznaný za vinného v bode 32 napadnutého rozsudku z prečinu krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 212 ods. 1 Tr. zák., v bode 33, 34, 35, 36, 37 napadnutého rozsudku z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/, j/ Tr. zák. sčasti (v bode 35) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., sčasti a v bodoch 33 a 37 formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že

obžalovaný B. L. a obžalovaný F. L.

32/ obaja obvinení po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 15.6.2008 v čase okolo 01.00 hod. prišli spolu na letisko v D. k stojanu na bicykle, ktorý spoločne odniesli aj s bicyklami mimo areálu letiska, kde následne obvinený B. L. sekerou preťal zabezpečovaciu reťaz, ktorou bol bicykel zn. Trek uviazaný o predmetný stojan a tento následne spolu vzali preč, čím spôsobili poškodenému G. H. škodu v celkovej výške 304,- eur,

pričom obžalovaný B. L. skutky pod bodmi 1/ až 25/ a 27/ až 32/ spáchal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 1T/174/2007 zo dňa 28.11.2007, právoplatným 28.11.2007, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a iné, k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok a 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

33/ obvinený F. L. s obvineným B. L. dňa 30.3.2015 v čase od 03.26 hod. do 03.28 hod v D. na H. ulici XX sa dostavili do predajne W. a to tak, že obvinený B. L. skrutkovačom, ktorý si priniesol so sebou, vypáčil uzamknuté vstupné dvere na predajni, vošiel do predajne odkiaľ vzal 1 ks zásobník s finančnou hotovosťou vo výške 130,- eur, pričom obvinený F. L. dával zatiaľ pozor, čím spoločnosti G., s.r.o. T. H. XXX/XX, D., IČO: XXX XXX XX, spôsobili škodu odcudzením vo výške 210 eur a poškodením dverí vo výške 100 eur,

pričom obžalovaný B. L. skutky pod bodmi 1/ až 25/ a 27/ až 32/ spáchal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 1T/174/2007 zo dňa 28.11.2007, právoplatným 28.11.2007, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a iné, k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok a 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

obžalovaný F. L.

34/ dňa 29.03.2015 v čase od 03.00 hod. do 04.00 hod. na predajni E. T. U. G. v D., na T. ulici, prineseným skrutkovačom zapáčil do vchodových plastových dverí, a to v oblasti zámku, tiež v spodnej a vrchnej časti dverí, čím prekonal uzamknutie dverí a dostal sa do predajne, odkiaľ vzal z preskleného pokladničného stolíka 1 ks plechovú zásuvku s finančnou hotovosťou 140,- eur, čím spôsobil poškodenie spol. DI-E., s.r.o., W. XXX/X, R. nad R., IČO: XX XXX XXX, škodu odcudzením vo výške 160 eur a prevádzkovateľovi budovy OD F. - spoločnosť E. I., s.r.o., T. 5, D., IČO: XX XXX XXX, škodu poškodením dverí vo výške 180 eur,

35/ dňa 2.4.2015 v čase okolo 03.00 hod. v D. na U. ceste XX prineseným skrutkovačom zapáčil v oblasti zámku do hliníkových dverí kaviarne V. U., tiež dvere zapáčil v spodnej a vrchnej časti, všetko s cieľom dostať sa dnu a niečo odcudziť, avšak do predajne sa nedostal, lebo sa zapol zvukový alarm, následkom čoho obvinený ušiel a spôsobil poškodenie spoločnosti F. I., k.s., B. cesta XX, R., IČO: XX XXX XXX, škodu poškodením dverí vo výške 300,- eur,

36/ dňa 02.04.2016 v čase okolo 03.12 hod. v D. na Z. G. XX prineseným skrutkovačom zapáčil do dverí v oblasti zámku, tiež v spodnej a vrchnej časti dverí na predajni W., v dôsledku čoho prekonal uzamknutie dverí, vošiel do predajne, odkiaľ vzal 5 ks červených krabičiek cigariet v hodnote 13,62 eur a finančnú hotovosť 11,- eur, čím spôsobil poškodenie spoločnosti M.S.-G., s.r.o., I. L. XXX/X, D., IČO: XX XXX XXX, škodu odcudzením vo výške 24,62 eur a poškodením dverí škodu vo výške 200 eur,

37/ spolu s neznámym páchatelom dňa 05.04.2015 v čase okolo 23.30 hod. v D., na Z. G. H. XX/ A, kladivom rozbil sklenenú výplň zadných vstupných dverí do predajne E., s.r.o., vošiel dnu, odkiaľ vzali plechovú uzamykateľnú pokladnicu šedej farby v hodnote 20 eur, obsahujúcu hotovosť 15,- eur, následne na chvíľu z miesta odišli, a keď neprichádzala žiadna hliadka polície, tak sa vrátili späť do budovy, odkiaľ vzali trezor šedej farby v hodnote 100,- eur, ktorý bol primontovaný o plechovú poličku tak, že ho násilím vytrhli, pričom sa v ňom nachádzala hotovosť 4.880 eur, ktorú vzali, čím spôsobili poškodenie spoločnosti E., s.r.o., G. H., D., IČO: XXX XXX XX, škodu odcudzením vo výške 5.015,- eur a poškodenie spoločnosti A. E., s.r.o., G. H. XX/A, D., IČO: XXX XXX XX, škodu poškodením dverí vo výške 168,36 eur.

Okresný súd za skutok pod bodom 32 napadnutého rozsudku u obžalovaného F. L. podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp.zn.2T/96/2011 zo dňa 17.06.2011, právoplatný 28.06.2011, v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný. Za skutky pod bodmi 33, 34, 35, 36, 37 bol obžalovaný F. L. odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne okresný súd podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému F. L. uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Zároveň okresný súd rozhodol o nárokoch poškodených.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní okresného súdu napadol odvolaním obžalovaný F. L. a v zákonnej lehote prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného F. L..

Na verejnom zasadnutí krajského súdu dňa 27.06.2018 vo veci vedenej pod sp.zn.3To/94/2017, krajský súd rozhodol, že podľa § 21 ods. 1 Tr. por. sa v trestnej veci obžalovaných B. L. a F. L., vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn.3T/128/2015 a na Krajskom súde v Trenčíne pod sp.zn.3To/94/2017 zo spoločného konania vylučuje konanie voči obžalovanému F. L., ktoré sa ďalej bude viesť na Krajskom súde v Trenčíne pod sp.zn.3To/64/2018.

Obžalovaný F. L. svoje odvolanie písomne bližšie nezdôvodnil. Na verejnom zasadnutí krajského súdu dňa 25.07.2018 ho ústnej zdôvodnil tak, že sa mu zdá uložený trest neprimeraný a z toho dôvodu podal odvolanie.

Prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že výrok o vine u obžalovaného F. L. považuje za zákonný. Prokurátor však považuje za nezákonný a neprimeraný výrok o treste odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za skutky spáchané pod bodmi 33, 34, 35, 36, 37 rozsudku, nakoľko zo strany okresného súdu došlo k nesprávnej aplikácii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom boli použité ustanovenia § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. Prokurátor má za to, že okresný súd mal po vykonanom dokazovaní použiť ustanovenia § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 36 písm. l/ a § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. Prokurátor namietol, že priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. okresný súd v napadnutom rozsudku v podstate zovšeobecnil. V niektorých prípadoch dokonca tak, že na jej priznanie stačí jediné vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. na začiatku hlavného pojednávania, bez zohľadnenia akejkoľvek inej aktivity obžalovaného a výpovedí a aktivity obžalovaného v iných štádiách trestného konania. Najpodstatnejšou okolnosťou podľa názoru prokurátora je, že okresný súd mal hodnotiť význam tejto poľahčujúcej okolnosti predovšetkým od toho aké iné možnosti okrem pomoci páchatel'a mali orgány činné v trestnom konaní a aj súd na objasnenie trestného činu a následné odsúdenie. Prokurátor poukázal na to, že obžalovaný F. L. ako aj obžalovaný B. L. boli usvedčení predovšetkým výpoveďami poškodených a výpoveďami svedkov, ktorí zhodne popísali ich protiprávne konanie. Iné by bolo, keby bez výpovede a priznania páchatel'a existoval stav tzv. dôkaznej núdze a k vzneseniu obvinenia, k podaniu obžaloby a ani k odsúdeniu zjavne bez jeho pomoci by nemohlo dôjsť. V danom prípade však existovali ďalšie zákonné možnosti a dôkazy. Zákonodarca podľa jeho názoru mal zavedením ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák. ako poľahčujúcej okolnosti na mysli úplne inú formu aktivity a napomáhania páchatel'a príslušným orgánom, než ako vykladá okresný súd v napadnutom rozsudku, pričom priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti by malo zohľadňovať celú dôkaznú situáciu (prípadne aj aktivitu v inej trestnej veci). Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. zrušil výrok o treste u obžalovaného F. L. a nahradil ho svojim rozhodnutím, v ktorom uloží obžalovanému zákonný nepodmienečný trest odňatia slobody bez prihliadnutia na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák. (v rozmedzí sadzby od 5 rokov 4 mesiace do 10 rokov) a na výkon trestu ho zaradí do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný F. L. do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu, písomne bližšie nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby krajský súd rozhodol v zmysle petitu uvedenom v odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry a odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obžalovaný F. L. na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedol, že je zamestnaný, má priateľku, ľutuje toho, čo sa stalo a je ochotný splácať škodu.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného a prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 25. júla 2018, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým obžalovaný a prokurátor podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z odvolania prokurátora a obžalovaného vyplýva, že odvolania neobsahujú žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmavať, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému F. L., pričom takto uložený úhrnný trest okresným súdom je zákonný, spravodlivý a primeraný.

Obžalovaný F. L. bol v predmetnej trestnej veci uznaný za vinného za skutky v bodoch 33, 34, 35, 36 a 37 z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/, j/ Tr. zák. sčasti (v bode 35) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., sčasti a v bodoch 33 a 37 formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., pričom pri prísnejšom z nich (§ 212 ods. 4 Tr. zák.) zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 3 roky a hornou hranicou 10 rokov.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák.

Za správny, považoval odvolací súd poukaz okresného súdu na to, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine a svoje konanie úprimne oľutoval, ktorú okolnosť je potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu v prospech obžalovaného. Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu správne zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, no i poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, keďže urobil na hlavnom pojednávaní okresného súdu vyhlásenie o vine a okresný súd jeho vyhlásenie v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Tr. por. prijal. Na druhej strane okresný súd správne zistil dve pritažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., že obžalovaný spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že bol už za trestný čin odsúdený.

Pokiaľ prokurátor namieta nesprávne a nezákonné priznanie poľahčujúcej okolnosti obžalovanému okresným súdom podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V rámci súdneho konania podľa § 275 ods. 5 Tr. por., po priznaní viny páchatel'om (obžalovaným) sa postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 aj písm. h/ Tr. por., t. j. že súd pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Tr. por. formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“, čím pri kladnej odpovedi naplňa podmienku uvedenú v ustanovení § 36 písm. n/ Tr. zák. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.4Tdo/63/2016 zo dňa 25. októbra 2016).

Je taktiež potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel' pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda nielen orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr. por.), ale aj súdu (§ 10 ods. 2 Tr. por.). Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t. j. že páchatel' napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno preto priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. por.).

Ďalej je potrebné uviesť, že najmä od 1. januára 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní "prevziať" výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. V súlade s týmto názorom sú aj právne názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, sp.zn.4Tdo/63/2016, na obsah odôvodnenia ktorého uznesenia tento senát týmto poukazuje. Obžalovaný F. L. tým, že pred súdom urobil vyhlásenie o vine, teda podstatne uľahčil dokazovanie jeho trestnej činnosti, preto podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaného bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež zohľadniť.

Postup okresného súdu v uvedenom smere nebol pritom ani v rozpore so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku uverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č.44.

V citovanom stanovisku sú uvedené štyri právne vety, podľa ktorých:

1/ súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel konradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona,

2/ poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo, je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a (procesne ako obžalovaného) po prijatí vyhlásenia o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova),

3/ analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu,

4/ ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Z citovaných právnych viet a ich odôvodnenia v predmetnom stanovisku vyplýva, že prvá z právnych viet sa vyjadruje negatívne k možnosti považovať samotné priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona s tým, že priznanie sa je poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a aby bolo možné zohľadniť v prospech páchatel'a (procesne ako obvineného) aj poľahčujúcu okolnosť podľa písmena n/ naposledy označeného ustanovenia, musí k samotnému priznaniu sa pristúpiť uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (napr. rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, preverka výpovede na mieste činu).

Druhá z právnych viet sa venuje poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného poriadku (páchateľ sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval).

Tretia právna veta sa na účely vety štvrtej zaoberá možnosťou použitia analógie v trestnom práve hmotnom, teda pri aplikácii Trestného zákona, pričom objasňuje, v ktorom smere je analógia neprípustná a v ktorom ju je naopak možné a potrebné použiť - teda ak zákon výslovne nepokrýva určitú situáciu a jej riešenie ponúka iný, podobný zákonný inštitút.

Napokon štvrtá právna veta rieši otázku zvýhodnenia páchatel'a (procesne ako obžalovaného), ktorý uznal vinu a súd jeho vyhlásenie prijal, možnosťou mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4/ Trestného zákona per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom).

Citované stanovisko teda nielenže nevyklučuje, vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu týkajúce sa priznania obžalovaného, možnosť aplikácie „iba“ ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák. pri uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. (po prijatí vyhlásenia obvineného, že je vinný, súdom), ale navyše umožňuje aplikáciu pre obvineného podstatne priaznivejšieho postupu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4/ Tr. zák. per analogiam možnosťou mimoriadneho zníženia trestu (rovnako ako páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste).

Odvolacie námietky prokurátora v uvedenom smere považoval preto odvolací súd za nedôvodné a neakceptoval ich.

Nepodmienečný úhrnný trest uložený obžalovanému okresným súdom na samej dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov, zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Okresný súd rovnako správne poukázal na skutočnosť, že podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom u obžalovaného F. L. neprichádza do úvahy, nakoľko už v minulosti bolo na neho pôsobené aj nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom tento trest a jeho výkon nemal na obžalovaného dostatočný prevýchovní účel, keď v krátkej dobe po jeho prepustení z výkonu trestu sa dopustil opätovne predmetnej trestnej činnosti majetkového charakteru (v prípade obžalovaného F. L. sa jedná o špeciálneho recidivistu so zameraním sa na trestnú činnosť majetkovej povahy).

Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého by mal byť trest uložený okresným súdom nezákonný a neprimerane mierny. Rovnako sa nestotožnil s názorom obžalovaného F. L., že by uložený trest okresným súdom mal byť neprimerane prísny.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovaného na podklade podaného odvolania prokurátorom a taktiež nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o treste v prospech obžalovaného, a preto odvolania prokurátora a obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.